

Η... ΕΜΠΕΙΡΙΑ “ERASMUS”

Εντυπώσεις φοιτητών του ΑΤΕΙ/Θ από την συμμετοχή τους στο πρόγραμμα ανταλλαγής φοιτητών «Σωκράτης/Erasmus»

Κατά τη διάρκεια του 2007 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πραγματοποιήσει ένα φιλόδοξο πρόγραμμα εορτασμών για την 20η επέτειο του προγράμματος Erasmus.

Στις εκδηλώσεις θα συμμετάσχουν πολιτικά πρόσωπα των χωρών μελών της Ε.Ε. και της ηγεσίας της και θα υπάρξει εκτενής κάλυψη από τα ΜΜΕ. Από το 1987 που ξεκίνησε το πρόγραμμα κινητικότητας ERASMUS σχεδόν 1,4 εκατομμύρια φοιτητές και χιλιάδες καθηγητές από 31 συνολικά Ευρωπαϊκές χώρες έχουν επωφεληθεί συμμετέχοντας στο πρόγραμμα. Από το έτος 2007 το πρόγραμμα «Σωκράτης» αλλάζει και μετονομάζεται σε ILLP (Integrated Life Long Learning Programme 2007 – 2013). Η Δράση Erasmus, όμως, παραμένει στη νέα γενιά προγραμμάτων και συνεχίζει ακόμη πιο δυναμικά το έργο της. Οι διαπραγματεύσεις των αρμοδίων επιτροπών για την τελική διαμόρφωση του νέου προγράμματος δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί.

Στο Ίδρυμά μας το ενδιαφέρον φοιτητών και καθηγητών για το πρόγραμμα ERASMUS ολοένα και αυξάνεται χρόνο με το χρόνο. Κατά το ακαδημαϊκό έτος 2005/06 μετακινήθηκαν στο εξωτερικό συνολικά 107 φοιτητές και 41 καθηγητές. Παράλληλα 90 Ευρωπαίοι φοιτητές επισκέφτηκαν το Ίδρυμά μας και φοίτησαν ως φοιτητές ERASMUS σε διάφορα τμήματα του ΑΤΕΙ/Θ. Το Γραφείο «Σωκράτης/Erasmus» σε στενή συνεργασία με τους ακαδημαϊκούς υπευθύνους όλων των Τμημάτων είναι υπεύθυνο για την οργάνωση των μετακινήσεων φοιτητών και καθηγητών του Ίδρυματός μας καθώς επίσης και για την υποδοχή όλων των εισερχομένων αλλοδαπών φοιτητών. Σημαντική είναι και η προσφορά της Ομάδας Εθελοντών Φοιτητών ERASMUS του Ίδρυματός μας, οι οποίοι προσπαθούν να βοηθήσουν και να διευκολύνουν με κάθε τρόπο την διαμονή όλων των εισερχομένων φοιτητών.

Καθώς, λοιπόν, διανύουμε την τελευταία φάση του δευτέρου κύκλου του προγράμματος “Σωκράτης/Erasmus” (2000-2006) σκεφτήκαμε να ζητήσουμε τη γνώμη των ίδιων των φοιτητών μας που μετακινήθηκαν με το πρόγραμμα ERASMUS το έτος 2006/07, διότι τα δικά τους λόγια και οι σκέψεις τους αποτελούν την πιο έγκυρη πηγή πληροφοριών και την καλύτερη διαφήμιση του προγράμματος. Ευχαριστούμε θερμά το Γιάννη Τζιώτα και το Σίμο Στεφανίδη, τους δυο φοιτητές που δέχθηκαν με μεγάλη προθυμία να μας δώσουν γραπτές τις εμπειρίες και τις εντυπώσεις τους και να μας παραχωρήσουν τη μεγάλη συλλογή των αναμνηστικών φωτογραφιών τους προκειμένου να διαλέξουμε μερικές για το άρθρο μας.

Τζιώτας Ιωάννης

Φοιτητής του Τμ. Εμπορίας & Διαφήμισης της Σ.Δ.Ο. - Χρονική Περίοδος Erasmus: 20/01/06 – 26/06/06 - Ίδρυμα Υποδοχής: Universidad Rey Juan Carlos- Μαδρίτη-Ισπανία

«Ήταν στο πρώτο έτος όταν έμαθα και ενθουσιάστηκα για την ύπαρξη του προγράμματος αυτού που ονομάζεται ERASMUS! Ήμουν, όμως, στις αρχές της φοιτητικής μου ζωής και έτσι αποφάσισα να μην το ψάξω ακόμα... Που να φανταζόμουν τότε ότι θα συμμετείχα, και μάλιστα θα ήταν η καλύτερη περίοδος της ζωής μου....

Περνώντας ο καιρός και γνωρίζοντας εισερχόμενους φοιτητές αποφάσισα να ασχοληθώ περισσότερο με αυτό που μου έλεγαν ότι άξιζε τόσο, και η αλήθεια είναι ότι το ήθελα! Έτσι απευθύνθηκα στο αρμόδιο γραφείο και, αφού πληροφορήθηκα το τι και πώς, άρχισα με περισσότερο ενθουσιασμό να κάνω τα χαρτιά μου για την Μαδρίτη, μία πόλη χώρας για την οποία χωρίς να ξέρω το γιατί, πάντα ένοιωθα κάτι. Όσο περνούσε κι άλλο ο καιρός, η αγωνία και

η χαρά γινόντουσαν όλο και μεγαλύτερες, ώσπου όταν μέσω e-mail μου είπαν ότι με δέχονται από το εκεί πανεπιστήμιο, άρχισα να μετρώ τις μέρες για την αναχώρησή μου!!! Θα ήταν γύρω στους 5 με 6 μήνες... άλλα η χαρά μου ήταν τόση, που δεν με ενδιέφερε ότι είχα πολύ ακόμα μπροστά μου, και να λύσω και κάποια προβλήματα όπως το πού θα μείνω, τότε θα μάθω ισπανικά, τι θα κάνω γενικότερα...

...Και ξαφνικά βρίσκομαι στο αεροδρόμιο της Μαδρίτης, με μια βαλίτσα γεμάτη όνειρα και φιλοδοξίες! Αυτό που ονειρευόμουν τόσο καιρό, ήρθε η ώρα να γίνει πραγματικότητα: μια νέα ζωή, χωρίς κανέναν στο πλάι μου, εντελώς μόνος σε ένα νέο ξεκίνημα! Δεν με φόβιζε τίποτα! Από το δωμάτιο του ξενοδοχείου που μου είχαν κλείσει από το εκεί πανεπιστήμιο για τις πρώτες μέρες, άρχισα να παίρνω δειλά – δειλά τηλέφωνα για να βρω σπίτι, ενώ ταυτόχρονα έπρεπε να προσαρμοστώ στο νέο για μένα τρόπο ζωής, σε μία τόσο διαφορετική χώρα, σε μία αρκετά διαφορετική άποψη για τα πάντα! Μετά από λίγες μέρες, και ενώ δεν

είχα βρει ακόμα σπίτι, πήγα στο πανεπιστήμιο και αυτό που σκεπτόμουν από πολύ πιο πριν, πλέον το έβλεπα και με τα ίδια μου τα μάτια: ένα πανεπιστήμιο που στην Ελλάδα το βλέπουμε μόνο στην τηλεόραση και στα πιο τρελά μας όνειρα!!! Καθαρό, προσεγμένο, οργανωμένο... Τότε ήταν που άρχισα να γνωρίζω και τους συμφοιτητές μου, από όλα τα μέρη της Ευρώπης, με διαφορετικές ιδέες, διαφορετικούς τρόπους ζωής, με διαφορετικούς χαρακτήρες. Λίγες μέρες μετά βρήκα σπίτι και τότε ήταν που άρχισα να τα ζω όλα πιο έντονα.... Parties, ταξίδια, νέες γνωριμίες, νέες κουλτούρες, συναυλίες...! Όλα γινόντουσαν τόσο γρήγορα και φάνταζαν παραμύθι... Ο καιρός περνούσε και οι φιλίες γίνονταν όλο και πιο δυνατές, τα συναισθήματα ξεχειλίζαν και χωρίς να το καταλάβουμε, γίναμε ένα μεταξύ μας, καθώς επίσης γίναμε όλοι μέλη μιας ξένης χώρας σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα! Μιλούσαμε όπως οι ισπανοί, συμπεριφερόμασταν το ίδιο, ζούσαμε με τον ίδιο τρόπο! Κάναμε ταξίδια για να δούμε κι άλλα μέρη, ήθη, έθιμα, και όλο και πιο

πολύ διεισδύσαμε στην κουλτούρα τους! Οι γνωριμίες δεν σταματούσαν και μέρα με τη μέρα διαπιστώναμε ότι αν και ήμασταν όλοι από διαφορετικά μέρη του κόσμου (διότι δεν γνωρίζεις μόνο ευρωπαίους), ταιριάζαμε πολύ! Ένα από τα σημαντικότερα νομίζω θέματα του ERASMUS είναι ότι όχι μόνο γνωρίζεις άλλα πράγματα, αλλά και ότι αλλάζεις και σαν άνθρωπος... Βλέποντας και ζώντας όπως ζουν οι άλλοι, καταλαβαίνεις ότι κάποια πράγματα δεν αξίζουν τόσο όσο νόμιζες, ενώ αντίθετα, άλλα αξίζουν πολύ περισσότερο. Εκτιμάς πράγματα που ίσως να μην είχες σκεφτεί ποτέ ότι μπορεί να αξίζουν τόση προσοχή! Ωστόσο, ο καιρός περνούσε αμείλικτα και έπρεπε σιγά - σιγά να πάρουμε τον δρόμο της επιστροφής, κάτι που κανένας δεν ήθελε. Άλλος γιατί δεν είχε κάτι να τον περιμένει πίσω στην πατρίδα του, άλλος γιατί θα έπρεπε να αφήσει κάποιον άδικα τελειωμένο έρωτα και άλλος απλά γιατί θεωρεί ότι πλέον δεν αξίζει τίποτα σχεδόν στη χώρα του! Έτσι αρχίσαμε να λιγοστεύουμε και να μένουμε πίσω εμείς που θα φεύγαμε τελευταίοι, σκεπτόμενοι αυτούς που αν και τους ξέρουμε λίγο, θα μας λείψουν τόσο πολύ! Πλέον, εκεί που στις αρχές ηγαίναμε σε parties γελώντας, τώρα ηγαίναμε σε αποχαιρετιστήρια parties με μισή καρδιά και λιγότερο ενθουσιασμό από ότι πριν. Όσπου έφτασε η σειρά μου! Δεν ήθελα, αλλά για διάφορους λόγους έπρεπε να γυρίσω στην Ελλάδα... Έκανα την βαλίτσα μου, ένα αποχαιρετιστήριο party με όσους είχαν απομείνει και την επομένη το πρωί πέταξα για Ελλάδα.... Με μια βαλίτσα γεμάτη αναμνήσεις επέστρεψα στην παλιά μου ζωή, χωρίς πολλά parties και φίλους από το εξωτερικό, που πλέον μοιάζει τόσο βαρετή...

Αν και ήμουν εκεί αρκετό καιρό, όλα φαίνονται σαν φέμα, αλλά είναι βαθιά χαραγμένα στην καρδιά... και όπως λέγαμε όλοι τον τελευταίο καιρό: «Madrid, te llevaré siempre en mi corazón!» (Μαδρίτη θα είσαι πάντα στην καρδιά μου!).

Δεν είναι σίγουρα αν θα καταφέρουμε να ξαναϊδωθούμε με τους άλλους «guiris» (κοροϊδευτική λέξη για τους τουρίστες, έτοιμοι να αποκαλούνται, αλλά ένα είναι το σίγουρο: δεν ήταν απλά μια εμπειρία ζωής, αλλά ένα μάθημα ζωής και άξιζε τον κόπο!

Συμewν Στεφανίδης

Φοιτητής του Τμ. Νοσηλευτικής της ΣΕΥΠ- Χρονική Περίοδος Erasmus: 4/9/2005 - 4/9/2006 - Ίδρυμα Υποδοχής: University CEU-Cardenal Herrera - Valencia - Ισπανία

Σε μία κοινωνία που όλα τρέχουν με γρήγορους ρυθμούς ο μέσος άνθρωπος θιάζεται να τακτοποιήσει τη ζωή του. Να τελειώσει γρήγορα τις σπουδές του και να αποκατασταθεί άμεσα σε μία δουλειά. Είναι λίγοι αυτοί δυστυχώς που εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία που τους προσφέρεται σε αυτά τα 4 φοιτητικά χρόνια για να ζήσουν κάποιες μοναδικές στιγμές πέρα από όλα αυτά που μπορούν να αποκομίσουν στην

ίδια τους τη χώρα.

Προσωπικά είμαι χαρακτήρας με μεγάλες φιλοδοξίες και όνειρα που φτάνουν πολύ μακριά. Σαν παιδί πολύτεκνης οικογένειας, για να κάνω πολλά από αυτά που ήθελα χρειάστηκε τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα από τα πολλά προγράμματα που διαθέτει για νέους. Έτσι και έκανα. Τα τελευταία 4 χρόνια έχω επισκεφθεί 15 χώρες της Ε.Ε για διάφορα σεμινάρια επιμόρφωσης και συναντήσεων πάντοτε χρηματοδοτούμενα από την Ε.Ε. Νιώθοντας πλέον πλήρης εμπειριών αποφάσισα να κάνω το μεγαλύτερο βήμα από όλα. Να συμμετάσχω σε ένα ακόμη Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα που αυτή τη φορά θα είχε και άμεση σχέση με τη Σχολή μου. Ξεκίνησα να κάνω τα χαρτιά μου για το πρόγραμμα Erasmus σε μία ευρωπαϊκή χώρα.

Οι προορισμοί που ήταν στη διάθεση μου ήταν αρκετοί μπορώ να πω. Η τελική μου επιλογή ήταν η Βαλένθια της Ισπανίας διότι γνώριζα λίγο την γλώσσα αλλά και γιατί η χώρα αυτή είναι ιδανική πραγματικά για κάποιον φοιτητή. Όταν ανακοίνωσα στην οικογένεια μου την απόφασή μου υπήρξαν κάποιες αντιδράσεις, απορίες αλλά και δισταγμοί. Το οικονομικό θέμα με προβλημάτιζε αρκετά αφού το να σπουδάσεις εκτός χώρας δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα. Ευτυχώς, η υποτροφία που θα έπαιρνα από το πρόγραμμα ήταν πραγματικά ένα καλό εφόδιο και στήριγμα για την εκεί διαμονή μου. Οπότε κατέθεσα άμεσα τα χαρτιά μου στο γραφείο Socrates του ΑΤΕΙ και περίμενα να ζήσω αυτή τη μοναδική εμπειρία που λέγεται Erasmus.

Λίγους μήνες μετά βρέθηκα στην υπέροχη Βαλένθια. Το πανεπιστήμιο μας υποδέχτηκε με μεγάλη χαρά και μας φέρθηκε σαν δικούς του φοιτητές. Οι πρώτες ημέρες μέχρι να βρούμε σπίτι ήταν αρκετά δύσκολες αλλά αυτό συμβαίνει στον καθένα και σε κάθε χώρα νομίζω. Δεν άργησα καθόλου να προσαρμοστώ και με τη γλώσσα δεν αντιμετώπισα κανένα απολύτως πρόβλημα. Οι άνθρωποι ήταν πολύ φιλικοί μαζί μου και με βοηθούσαν σε ότι χρειαζόμουν. Συγκατοίκησα σε ένα σπίτι με άλλα 3 άτομα. Μία Βελγίδα, ένα Γερμανό και μία Γαλλίδα. Και οι τρεις ήμασταν από το ίδιο πανεπιστήμιο. Στη συνέχεια βέβαια άλλαξα συγκατοίκους και έτσι έτυχε να ζήσω και με Ισπανούς και Πορτογάλους αλλά και Άγγλους. Οι εμπειρίες από τη συμβίωση με τόσα άτομα, και από κάθε γωνιά της Ευρώπης, ήταν απλά... ΜΟΝΑΔΙΚΗ!!!

Όλοι οι φοιτητές Erasmus παρακολούθησαν μαθήματα Ισπανικής γλώσσας, μέσα στο πανεπιστήμιο, για να βελτιώσουμε τις γνώσεις μας. Βγαίναμε σαν μία παρέα περνώντας αξέχαστες στιγμές, αλλά και πήγαμε εκδρομές οργανωμένες από το πανεπιστήμιο. Ο χρόνος περνούσε γρήγορα και ενώ αρχικά είχα σκοπό να μείνω για ένα εξάμηνο, μίλησα με τον υπεύθυνο εκεί καθηγητή και τους υπευθύνους του γραφείου στη Θεσσαλονίκη και μου παρέτειναν τη εκεί διαμονή μου μέχρι το καλοκαίρι. Νομίζω ήταν η πιο σωστή κίνηση που είχα κάνει

αφού για να ζήσεις καλά μία χώρα και να βιώσεις τον τρόπο

ζωής τους πρέπει να μείνεις τουλάχιστον έναν ολόκληρο χρόνο.

Τα μαθήματα του πανεπιστημίου με προβλημάτιζαν αρκετά πριν φύγω. Αλλά όταν το έζησα από κοντά συνειδητοποίησα ότι όλα είναι θέμα συνήθειας, επιμονής και υπομονής. Το καλό βέβαια είναι ότι πολλοί καθηγητές είναι κοντά σου μονίμως και σε βοηθούν σε κάθε δυσκολία γιατί ξέρουν ότι δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα να παρακολουθείς και να εξεταστείς σε μία άλλη γλώσσα. Παράλληλα είχα την τύχη να δουλέψω στο πανεπιστήμιο της Βαλένθια στο Γραφείο Erasmus. Οι συνάδελφοι μου, που τώρα είναι πολύ καλοί φίλοι μου, μου έδειξαν τον καλύτερο εαυτό τους και πραγματικά έμαθα πολλά αυτό το χρόνο μαζί τους. Παράλληλα έβρισκα περιστασιακά και άλλες δουλειές για να τα βγάλω πέρα χωρίς να επιβαρύνω την οικογένειά μου. Ένα καλό της Ισπανίας βέβαια είναι ότι όλα τα βασικά προϊόντα και η διασκέδαση είναι αρκετά φθηνότερα από την Ελλάδα. Έτσι, από τις οικονομίες μου ταξίδευα τα Σαββατοκύριακα σε άλλες χώρες τις Ευρώπης αλλά και μέσα στην Ισπανία.

Τι αποκόμισα, λοιπόν, έναν ολόκληρο χρόνο σε μία άλλη χώρα μέσα από το πρόγραμμα; Γνώρισα ένα λαό και τη κουλτούρα του, είδα πως λειτουργεί ένα διαφορετικό εκπαιδευτικό σύστημα, γνώρισα φίλους από όλη την Ευρώπη και απ' όλο τον κόσμο, έμαθα πολύ καλά μία χρήσιμη γλώσσα, ταξίδεψα και εξερεύνησα Ευρώπη και Ισπανία, εξελίχθηκα σαν άνθρωπος και σαν προσωπικότητα και πάνω από όλα ζόρισα τον εαυτό μου να κάνει κάτι δύσκολο. Γιατί το Erasmus απαιτεί γερά νεύρα σε πολλές περιστάσεις, υπομονή σε κάποιες δύσκολες στιγμές και πολύ εσωτερική δύναμη για να αντεπεξέλθεις στο κάθε τι μακριά από όλους όσους ξέρεις και αγαπάς στη πατρίδα σου. Οπότε εύλογα κανείς ρωτά αν αξίζει τον κόπο η όλη διαδικασία. Η απάντησή μου είναι εντελώς καταφατική και ενθαρρυντική. Για μένα όποιος φοιτητής έχει την ευκαιρία να πάει Erasmus και την αγνοήσει κάνει ένα από τα μεγαλύτερα λάθη της ζωής του.

Τώρα αφού έχω γυρίσει ετοιμάζω τα χαρτιά μου για να ξαναφύγω στο εξωτερικό, αυτή τη φορά με το πρόγραμμα Leonardo Da Vinci, για να κάνω την πρακτική μου άσκηση. Χώρα...πάντα Ισπανία.

